Gimnazijos pulsas

Subačiaus gimnazijos laikraštis

2017 m. gegužės mėn.

Kiekvieną rugsėjo 1-ąją laikas į smėlio laikrodį supila smilteles. Lygiai tiek, kad užtektų smiltelių visiems 9 mėnesiams po vieną kiekvienai dienai. Nepastebime, kaip išbyrėjusios smiltys vėl prišaukia birželį, o mes pasklindame iš mokyklos lyg nužydėjusių pienių pūkai ir sklendžiame į dar vieną savo vasarą. Į ją kiekvienas išeiname su naujais atradimais, o gal ir praradimais... Ir nereikia sakyti, kad ,,taip išėjo“... Mokslo metų smėlio laikrodis kiekvienam atseikėja lygiai tiek, kiek buvome verti. Ar jūs, DVYLIKTOKAI, pasiruošę įrodyti, kad galite kur kas daugiau, nei patys dažnai pagalvodavote? Didžiulės sėkmės jums. Pasisekimo reikia ir IIG klasės mokiniams, ne tik pasitikrinant savo žinias, bet ir renkantis tolimesnį savo kelią. Sėkmės reikia ir mokytojui, ir pirmokui, ir penktokui... Visiems! Tik rugsėjo mėnesį prisipildantis vėl iš naujo smėlio laikrodis primena: sėkmė pati savaime neateina. Bet kol kas, pienių pūkelių nešami, pasitikime vasarą...

Šiandien, kol dar gimnazijoje nenutilęs kasdieninis šurmulys, kalbiname jums gerai pažįstamus mokinius, turinčius savų tikslų, pomėgių, kurie vaikystės ar jaunystės dienas nuspalvina ryškesnėmis spalvomis.

Domas Ulkė: ,,Norėčiau tapti profesionaliu imtynininku“

Daug gimnazijos jaunuolių pavergė graikų – romėnų imtynės, kuriose iškovoja pergales. Kalbinome bene patį jauniausią šia sporto šaka susidomėjusį mūsų gimnazijos mokinį. Domas pasakojo, kad imtynėmis paskatino užsiimti mama ir brolis Lukas. Vieną kartą atėjęs pasižiūrėti į sportuojantį brolį susidomėjo imtynėmis, o brolis Domui nuo to laiko yra pavyzdys. Jaunajam imtynininkui dabar aštuoneri metai, o imtynių treniruotes lanko 4 metus. Daug svarių apdovanojimų gavęs berniukas džiaugėsi rungtynių pergalėmis Visagine, Vilniuje, Troškūnuose, Anykščiuose. Paskutinis apdovanojimas – iškovota III vieta Lietuvos čempionate Anykščiuose. Domo autoritetas – Europos prizininkas, III vietos laimėtojas dėdė Ramūnas Dagys.

Gimnazijos kronika

Domanto Pilkausko svajonė – būti ūkininku ir mokslininku

Domanto pomėgis skaityti enciklopedijas prasidėjo nuo tada, kai pirmą enciklopediją padovanojo teta, vėliau jas pradėjo pirktis pats. Enciklopedijas skaito nuo 8 metų. Labiausiai domisi Lietuvos ir pasaulio geografija, istorija (ypač Antruoju Pasauliniu karu). Jei enciklopedijoje 400 puslapių – tai ją perskaito per 3 dienas. Dažniausiai perskaito 100 puslapių per dieną. Domantas sakė, kad iš enciklopedijų sužino daug įdomių dalykų, pavyzdžiui tai, kad Adolfas Hitleris, kai buvo mažas, domėjosi menu, buvo geras mokinys. Vėliau iš jo ėmė tyčiotis mokiniai ir mokytojai, jis tapo žiaurus. Iš Lietuvos žymių žmonių patinka Dalia Grybauskaitė, jos tvirtas charakteris. Žinios, įgytos skaitant enciklopedijas, praverčia pasaulio pažinimo pamokose. O užaugęs Domantas nori būti ūkininku kaip tėtis. Turėti savo laboratoriją, kur tirtų biologinius reiškinius. Domanto svajonė – būti ūkininku ir mokslininku. Būdamas mokslininku stebės gyvūnus, gamtą, rašys knygas apie istoriją, ūkininkaudamas ieškos būdų, kaip padidinti derlių. Anksčiau lankė dramos būrelį, vis dar domisi aktoryste.

Mintarė Kotryna Meškerytė: ,,Jei nori gerai mokytis, turi mokslui skirti nemažai laiko ir nuolat kartoti“

Mintarei labiausiai patinka matematika, skaičiai ir skaičiavimas. Dalyvauja matematikos olimpiadose, nors apskrities matematikų olimpiadoje nepavyko laimėti prizinės vietos, tačiau rajone užimė II vietą. Sunkiau sekasi anglų kalba. Patinka šokti, dainuoti, groti. Mergaitė lanko muzikos mokyklą, groja fortepijonu, neseniai Elektrėnuose tapo laureate. Penktoje klasėje, kalbėjo Mintarė Kotryna, nėra jau taip paprasta mokytis. Reikia ,,priprasti“ prie naujų mokytojų, o mokytojams reikia pažinti naujus mokinius. Bet mergaitė džiaugėsi tuo, kad mokytojai geri ir stengiasi padėti kiekvienam mokiniui.

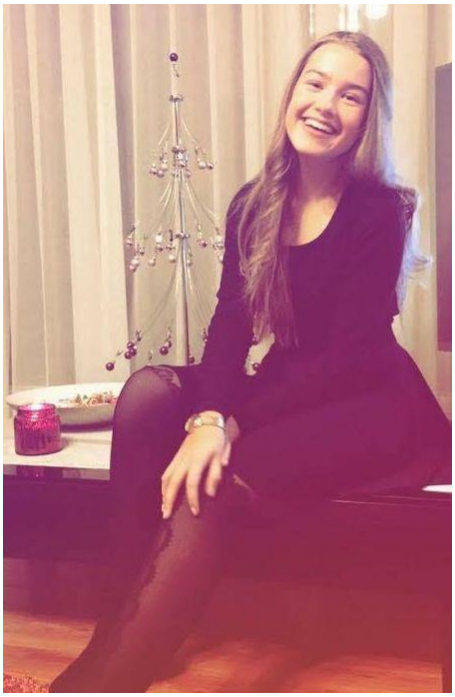

Goja Mikoleikaitė: ,,Visus užsiėmimus susiplanuoju taip, kad liktų laiko mokslams“

Goja lanko šokių, dainavimo, teatro būrelius, groja gitara, lanko muzikos mokyklą, kurioje groja fortepionu. Kartais net pačiai keista, kalbėjo aštuntokė, kad visur spėja. 7 metus lankė teatro būrelį pas Violetą, per tą laiką su įvairiais spektakliais daug kur buvo išvykę, net į Latviją. Dabar teatro būreliui vadovauja Inga Dovydėnienė. Goja svajojo išmokti groti gitara, ir tai tapo realybe.

Augustina Nicaitė: ,,Šaulių veiklai atiduodu visą savo širdį“

Esi ne tik puiki mokinė, bet ir šaulių vadė. Papasakok, kaip įsitraukei į šią veiklą? Buvo sausio 13-tos bėgimas (tada dar nelankiau šaulių), kadangi dalyvavau keliuose bėgimo konkursuose, mane pakvietė sudalyvauti bėgime, Vilniuje, ir kai po visko važiavom namo, būrelio vadovas R. Marcinkevičius pakvietė prisijungti. *Kokias savybes išsiugdei būdama šaule?* Atsakomybės, ryžtingumo, būti pavyzdžiu kitiems, drąsiai siekti tikslo. *Kuo tu, kaip vadė, skiriesi nuo kitų šaulių? Kokių pareigų turi?* Tikriausiai niekuo, tik aš siekiu užsibrėžtų tikslų ir siekiu būti pavyzdžiu kitiems. Pareigų turiu daug, nuo raštiškų iki praktiškų: pildau šaulių sąrašus ruošiantis vykti į stovyklas bei kitus susijusius su šauliais renginius. Susirenkam du kartus per savaitę ir mokau juos rikiuotės, stengiuosi perteikti praktiškai žinias, kurias jau esu įgijusi ir ką pats Kuopos vadas pasako. *Su kokiais sunkumais susiduri?* Sunku, kai šauliai neįvertina pastangų, kurias skiriu, nelanko mokymų. Sunku, kai jie neišreiškia savo nuomonės, pasiūlymų, ką jie norėtų nuveikti, kad jiems būtų įdomu *Ar sieji ateitį su šia veikla? Galbūt ketini savanoriauti kariuomenėje ar net studijuoti karo akademijoje?* Kol kas dar nežinau, ta veikla man dabar labai svarbi ir įdomi, bet pirmoje vietoje šiuo metu mokslai. Laikas parodys. *Ar merginos čia nediskriminuojamos?* Pusę mūsų šaulių yra merginos, mes lyg rodome pavyzdį vaikinams. Stebiuosi, kad daugiau yra merginų, susidomėjusių šia veikla, negu vaikinų. *Kuo ypatingos šaulių stovyklos?* Jos yra sukarintos ir pilnos įdomios veiklos, susijusios su diciplina. Dirbame grupėmis, jose pilna veiklos nuo šaudymo varžybų iki orientacijos varžybų miške. *O kaip dar leidi laisvalaikį?* Turiu labai daug mėgstamų užsiėmimų: lankau šokių būrelį, gitaros būrelį, chorą, dainuoju ansamblyje.

Inga Petrauskaitė: ,, Esu be galo dėkinga mokyklos vadovybei ir mokytojams už suteiktą galimybę vykti į Taivaną"

Kas paskatino imtis šios veiklos? Televizijos laidose šmėžavo gražūs, savimi pasitikintys žmonės. Jokios scenos baimės – didelis privalumas. Suprantu, jie daug dirbo, kad pasiektų to, kuo dabar yra. Mane tai įkvepia. Be to, demonstruoti garsių dizainerių drabužius gali ne kiekvienas. *Papasakok, kaip prasidėjo Tavo modelio karjera?* Šis atsakymas, ko gero, bus trumpiausias. Vaikštinėjome visa šeima po Kauno Kadagių slėnį. Fotografavome saulėlydžio vaizdus ir, aišku, įsiamžinome save. Kadangi esame Kaune, pamaniau, nusiųsiu nuotrauką modelių agentūrai. Ir ką gi, kitą dieną mane pakvietė pokalbiui. *Kokia pirma mintis šovė į galvą, išgirdus pasiūlymą vykti į kitą šalį?* Negalėjau patikėti sėkme. Pažįstami vis pasigirdavo, kad yra buvę ten ir ten, matė tą ir tą. Pagalvodavau, kaip jiems pavydžiu. O dabar aš pati galiu didžiuotis, nes per tris mėnesius svečioje šalyje patyriau daugiau nei per visus savo šešiolika metų. *Kada pradėjai domėtis šia veikla?* Kiek pamenu, atkreipdavau dėmesį į skoningai arba išskirtinai apsirengusį žmogų. Labai patikdavo žurnalai ar internetiniai puslapiai, kuriuose būdavo nuotraukų su įmantriomis šukuosenomis, ypatingu makiažu. *Ko išmokai būdama toli nuo namų? Ar tapai savarankiškesnė?* Planuoti savo veiklą, nevėluoti. Per tuos tris mėnesius patobulinau anglų, rusų kalbos žinias. Toli nuo namų supranti, kad kai kuriuos dalykus vertini kitaip. *Kokia yra modelio diena?* Ruošiesi važiuoti į kastingus (modelių atrankas). Tinkamai apsirengi ir pasidarai subtilų makiažą, plaukus susitvarkai nepriekaištingai. Tuomet, dažniausiai savarankiškai, vyksti į paskirtą vietą. Turi orientuotis greitai: įsisėsti į traukinį ar autobusą, vykstantį ta kryptimi, kur tau reikia. Nuvykusi turi susirasti vietą, kurioje organizuojamas kastingas. Tada kuo geriau prisistatyti klientams. Pasibaigus atrankai vyksti namo. Tai užtrunka visą dieną. Kitą dieną gauni atsakymą. Jei tavimi susidomėjo, gauni darbą. Na, o gavus jį, procesas kartojasi, tik tada viskas vyksta dar atsakingiau ir dirbi tikrai labai daug. Kitą sykį taip, kad maudžia visą kūną ir mąstai tik apie tai, kada galėsi atsipalaiduoti ir pailsėti. *Kas paliko didžiausią įspūdį?* Žmonės čia be galo geri ir paslaugūs. Nežinau, ar yra saugesnė ir geresnė vieta pasaulyje vietinių gyventojų geranoriškumo atžvilgiu. Ne tik pasakys, kada atvažiuos kitas autobusas, bet dar ir palauks jo kartu. Jei keliausite į Taivaną, nusiteikite sulaukti daug dėmesio iš vietinių. Dažnai prašys su jais nusifotografuoti, visada šypsosis, kalbins ir norės draugauti.

Domantas Jatužis: ,,Esu Domantas, paprastas vaikinas iš Tiltagalių kaimelio.‘‘ Būgnais pradėjau groti prieš du metus. Iš pradžių mane paprasčiausių ritmų išmokė meno vadovas Igoris Švedko, vėliau, po pusės metų ir pirmųjų koncertų pradėjau lankyti būgnų pamokas Panevėžyje, Con Musica mokykloje pas Alfredą Čekanauską. Pamokos buvo tikrai sunkios, būgnininku tapti tikrai nėra lengva, bet visa laimė, kad esu užsispyręs žmogus. Po truputį tobulėjau pusę metų Panevėžyje. Vasarą su Igoriu Švedko turėjome groti Subačiuje, Joninių šventėje. Važiuojant vadovas pasakė, kad turėsiu pagroti su dar kažkuo, bet nesakė su kuo, tai buvo staigmena. Ir štai Subačiuje sutikau linksmus vyrukus. Grupę „Nešpėtni Bernai“, su kuria man ir teko groti. Jų vadovas Justinas Kanaporis, taip pat yra Saulius ir Paulius (deja, ne iš filmo...) ir Darius. Ekspromtu turėjau koncertą su jais, nes jų būgnininkas nebegalėjo groti. Po savaitės man paskambino Justinas ir pasiūlė dar kartą pagroti. Taip ir iki šiol su jais maišome Lietuvą skersai, išilgai. Netgi buvome Airijoje, ten grojome Kovo 11 – osios proga Airijos lietuviams. Dabar skaičiuoju jau kelintą dešimtį koncertų. Groti iš tikrųjų labai smagu, nėra jokios rutinos, kiekvienas koncertas vis kitoks. Dabar groju keturiuose kolektyvuose. Būti muzikantu nėra lengva, bet tai labai smagu, ypač kai būni geroje kompanijoje. Šios veiklos nutraukti neketinu ir visiems norintiems groti galiu patarti būti užsispyrusiems ir pamilti savo instrumentą, kuriuo grojate, tada pajausite, koks nuostabus dalykas yra muzika.